

[Fogh.]

et Regnskabskontor i Sorø — jeg har set dem i Bladene i Dag og anfører dem fra den Kilde —, sætter Forrentningsprocenten i Landbruget til noget over 4. Disse Tal tyder paa, at i hvert Fald er Arbejdslønnen steget ogsaa i Landbrug; under den nuværende Regerings Ledelse har Forholdene ændret sig for Landbruget i gunstig Retning. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt Forholdene er tilfredsstillende, men jeg tør sige, at Regeringen har stillet Forslag, der yderligere skal støtte Landbruget i den vanskelige Tid. Jeg fremhæver disse Ting, fordi jeg synes, det er rimeligere, at vi holder os, jeg vil ikke sige til Sandheden, men til de nøgterne Kendsgæringer, for Sandheden kan give os alle nok.

Edvard Sørensen: Socialministeren udtalte i sin store Tale i Gaar efter at have vendt sig mod Det konservative Folkepartis Kritik af Socialreformen, at Venstre, som af politiske Grunde ikke godt kunde gøre det samme, præsterede saa til Gengæld, formentlig af Skræk for den ansvarsløse Bladagitation, en opstlyt Forargelse over Ministerens Administration af Socialreformen, en Forargelse, som ikke havde det fjerneste Grundlag i det virkelig passerede. Jeg synes ærlig talt, at den højtærede Ministeren burde holde sig for god til at fremsætte en saa perfid Beskyldning mod Venstre. Det, vi har kritiseret, er ikke Loven, vi ønsker ikke at kritisere Loven, før vi har set dens Virkninger, men til den Tid forbeholder vi os selvfølgelig Ret dertil. Det, vi har kritiseret, er Fortolkningen, og det maa forhaabentlig være os tilladt at fremføre vor Opfattelse af Administrationens Fortolkning af den Lov, vi har Medansvar for. Det er os ikke ligegyldigt, hvordan denne Lov fortolkes af Administrationen, og naar Socialministeren siger, at vor Kritik ikke har det fjerneste Grundlag i det virkelig passerede, maa jeg sige: Er det nu ikke lidt overdrevent? Jeg tillod mig engang sidste Vinter at kritisere Ministerens Afgørelse af 19. December 1933. Denne Afgørelse ophævede Ministeren ved Cirkulæret af 27. Marts i Aar. Det kunde dog tyde paa, at min Kritik havde lidt Grundlag i det virkelig passerede. Cirkulæret af 27. Marts er jeg betydelig bedre tilfreds med end det af 19. December, men der var jo som bekendt ogsaa en enkelt Ting i dette Cirkulære, som jeg haaber, det med Tiden skal lykkes mig at blive enig med Ministeren om at faa ændret. Jeg vil paastaa, at det har været en saglig Kritik, jeg har fremsat,

men ganske vist har det været Lægmandsbetragtninger, Betragtninger, som de, der staar i det daglige Arbejde med Socialreformen, fremsætter. Jeg ved vel, at Socialministeren ønsker at slaa om sig med juridiske Afgørelser, men mon det vilde være til Skade, hvis Ministeren vilde give mere Plads for jævne, sunde Fortolkninger, der fremsættes af dem, som staar i det daglige Arbejde? Jeg tror tværtimod, at det vilde være meget gavnligt, men naar det har været saglig Kritik — og jeg tror ikke, den højtærede Minister vil bestride dette —, synes jeg, at Ministeren kunde have sparet sin kraftige Slutsalut; det havde saamænd ikke skadet Ministerens gode Omdømme.

Jeg vil gerne bringe Ministeren en Tak for de udførlige Svar, han gav mig paa mine Spørgsmaal. Hvad angaar Forklaringen om Regnskabsaflæggelsen er jeg i alt Fald, til jeg ser, hvordan det virker i Praksis, tilfreds med Ministerens Svar, det kan jeg derimod ikke sige om Svaret paa de andre Spørgsmaal. Jeg beklager meget stærkt, at Ministeren vil fastholde sin Fortolkning af, hvad der skal være Maksimum for Kommunehjælp, uden at det skal vedtages med $\frac{2}{3}$ Majoritet. Jeg tror ikke, at den Fortolkning vil kunne holde ved en Domstol.

Ministerens sagde i sit Svar til mig — det staar Sp. 1087 — angaaende Maksimum for Hjælpen til et Ægtepar, at hans Fortolkning maa gælde uden Hensyn til, om Hustruen tidligere har haft selvstændigt Erhverv, naar blot hun nu paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed eller anden Aarsag virkelig er i Trang. Ja, men det staar der intet om i Cirkulæret. Der staar intet om, at Hustruen skal være i Trang. De Eksempler, jeg har nævnt, forudsatte i begge Tilfælde, at Hustruen var rask, og Invalidens Hustru vilde som Følge deraf ikke kunne faa Hjælp. Men efter den Affattelse, Ministeren har givet Cirkulæret, vil man i de sociale Udvalg opfatte det saaledes, at naar det drejer sig om Kommunehjælp til en arbejdsløs, vil Maksimum være Invalidere plus Tillæg til Ægtepar, uanset om Hustruen er i Trang i Lovens Forstand. Det er fortsat min Opfattelse, at her er Socialministeren ikke paa Lovens Grund, og jeg beder Socialministeren for sin egen Skyld og for Lovens Skyld ændre Cirkulæret paa dette Punkt.

Angaaende Udredningen af Socialministerens Syn paa Spørgsmaalet om Takstberegningen paa private Plejehjem, maa jeg erkende, at jeg er bundenig med Ministeren. Det var mit Parti, der krævede og fik gen-